

## Arrest

nr. 346 988 van 21 mei 2026  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 21 oktober 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. ANTYCHIN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *"A. Feitenrelaas*

*U verklaart de Russische nationaliteit te hebben en geboren te zijn in Grozny in de deelstaat Tsjetsjenië. U behoort tot de Tsjetsjeense etnie en bent moslim.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming haalt u de volgende feiten aan:*

*Uw zoon K.I. (...) (CGVS (...)) verliet Rusland op 6 oktober 2022 omdat hij vreesde opgeroepen te worden in het kader van de gedeeltelijke mobilisatie afgekondigd in september 2022 in de Russische Federatie. U hielp hem bij zijn vertrek aangezien u zich hierover en over zijn kritische uitslatingen tijdens het online gamen over Kadyrov en zijn familieleden zorgen maakte. Uw zoon werd erkend als vluchteling in België in september 2024.*

*Op 7 oktober kwamen drie personen, waarvan u vermoedt dat het de wijkagent was vergezeld van twee agenten van de ordediensten, naar uw woning in Grozny. Ze brachten een oproepingsbrief voor uw zoon. U wilde in eerste instantie de brief niet aannemen en zei dat uw zoon in Turkije aan het studeren was. U zei ook tegen hen dat ze het recht niet hadden om uw zoon op te roepen. De mannen riepen vervolgens tegen u en zeiden dat ze wisten van het verleden van uw man, die begin jaren 2000 onterecht veroordeeld werd voor*

samenwerking met Tsjetsjeense rebellen. U nam de brief dan toch in ontvangst. De agenten zeiden dat uw zoon zich de volgende maandag moest melden of dat ze anders al de mannelijke leden van uw familie zouden meenemen.

U besloot onmiddellijk Grozny te verlaten en reisde naar Moskou. U verbleef daar van 8 oktober 2022 tot vlak voor uw vertrek uit Rusland in februari 2023. U keerde terug naar Grozny om uw spullen en geld op te halen en nam de volgende dag het vliegtuig naar Turkije en reisde legaal met een paspoort uit Rusland. U reisde verder door naar België waar u op 6 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming deed. U vernietigde uw paspoort omdat u vreesde teruggestuurd te worden naar Rusland.

U legt ter staving van uw verzoek de oproepingsbrief aan uw zoon (origineel) voor en het militair boekje van uw zoon (origineel).

#### *B. Motivering*

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Tijdens uw gesprek op de DVZ gaf u aan veel stress te hebben door wat u heeft meegemaakt. U was hiervoor reeds naar de dokter geweest en had de volgende dag een afspraak voor gespecialiseerde hulp (Vragenlijst BPN DVZ). U werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd hoe het met u ging, waarop u antwoordde dat het goed ging, zonder verder te verwijzen naar enige moeilijkheden (CGVS, p. 1). Ook doorheen het volledige gesprek bleken er geen problemen te zijn: u kon uw asielmotieven uiteen zetten en op alle vragen een passend antwoord voorzien. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U vreest bij terugkeer naar Rusland gearresteerd te worden om uw zoon onder druk te zetten zich aan te melden, en gestraft te worden als medeplichtige van uw zoon die zijn dienstplicht ontliep. U vreest beschuldigd te worden van buitenlands agent te zijn.

Eerst en vooral dient gesteld te worden dat het feit dat u uw paspoort opzettelijk vernietigd heeft – u verklaarde dat u het door uw zus liet verbranden (CGVS p. 3) – een negatieve indicatie is voor uw algehele geloofwaardigheid. Dat u verklaart dit gedaan te hebben omdat u vreesde teruggestuurd te worden naar Rusland is hiervan geenszins een verschoning. Dat u mogelijks op deze wijze gegevens met betrekking tot uw identiteit en/of uw reisweg en reismodaliteiten probeert achter te houden en op die manier de Belgische autoriteiten te misleiden is een sterke negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid en de eerlijkheid van uw intenties.

U maakt uw vrees om door de Tsjetsjeense autoriteiten vervolgd te worden omwille van de dienstontwijking van uw zoon niet aannemelijk aangezien u niet aannemelijk maakt dat u hierom persoonlijk geviséerd wordt.

- De feiten die door u aangehaald worden en die aan de basis van uw vertrek en uw verzoek om internationale bescherming wijzen hier reeds op. U verklaart dat de ordediensten naar uw huis kwamen en dat ze u dwongen om de oproeping in ontvangst te nemen. Hierbij riepen ze tegen u en verwezen ze naar het verleden van uw echtgenoot. Ze riepen en zeiden dit met de bedoeling u op deze wijze te intimideren en u te overtuigen de oproepingsbrief voor uw zoon, aan te nemen. U nam de oproeping in ontvangst en men liet u vervolgens met rust. U werd volgens uw verklaringen niet zelf bedreigd: men dreigde er mee om alle mannelijke familieleden mee te nemen maar er werden geen bedreigingen geuit aan uw adres (CGVS p. 7, p. 9, p. 17).

U maakt verder niet aannemelijk dat de Tsjetsjeense autoriteiten actief naar u op zoek zijn.

- U kon na het bezoek van de ordediensten aan uw woning, zonder problemen Tsjetsjenië verlaten: u reisde hierbij met het openbaar vervoer naar Moskou en ondervond geen problemen tijdens de reis (CGVS p. 10). Ook tijdens uw verblijf in Moskou gedurende vier maanden, van oktober 2022 tot 12 februari 2023, ondervond u geen verdere problemen met de autoriteiten (CGVS p. 12, p. 14). U kon tevens zonder problemen terug naar Tsjetsjenië terugreizen: u ondervond geen problemen tijdens uw reis naar Grozny (CGVS p. 16). U verbleef vervolgens zonder problemen een dag in Grozny in de woning van uw zus. U kon tevens zonder problemen Grozny met het vliegtuig en op legale wijze verlaten: u ondervond tevens geen problemen op de luchthaven. U verklaart dat u wel gecontroleerd werd – uw paspoort werd gecontroleerd – maar dat u verder geen problemen ondervond en gewoon kon doorreizen (CGVS p. 16). Dit alles wijst erop dat u niet actief door de Tsjetsjeense autoriteiten gezocht wordt omwille van de dienstontwijking van uw zoon.

- De vaststelling dat u bovendien nog terugkeerde naar Grozny - zij het kort - wijst verder op een gebrek aan vrees in uw hoofde. Gevraagd waarom u dergelijk risico nam, antwoordt u dat u afscheid moest nemen en geld halen. U had bovendien op dat moment een zware depressie en kon niet goed nadenken, nu zou u dit niet meer doen (CGVS, p. 16). Dit staat echter in schril contrast met uw vertrek naar Moskou, waarover u verklaarde dat u meteen uw spullen had genomen, u wist dat u niet meer kon terugkeren en dus het allebelangrijkste en meest waardevolle mee nam, u schrik had en meteen alles regelde om Tsjetsjenië te

verlaten (CGVS, p. 9). De vaststelling dat u alsnog terugkeerde, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.

- Uw zus die nog steeds in Grozny verblijft samen met haar gezin, en waarmee u nog steeds dagelijks spreekt via WhatsApp, ondervond na uw vertrek tevens geen problemen meer met de Tsjetsjeense autoriteiten (CGVS p. 8, p. 13). Er zou verwacht worden dat indien uw autoriteiten daadwerkelijk naar u op zoek zijn om u verantwoordelijk te stellen voor de dienstontwijking van uw zoon, men minstens eens komt informeren bij uw familie naar uw (en bij uitbreiding uw zoons) verblijfplaats. Dat dit niet het geval blijkt – uw familie werd niet bezocht door de autoriteiten (CGVS p. 13) – wijst erop dat u niet gezocht wordt door hen en niet verantwoordelijk wordt gesteld. Ook bleek uit de feiten dat het dreigement om de mannelijke leden van uw familie mee te nemen een loos dreigement is aangezien u enerzijds slechts één neef hebt, de neef in Astrakhan, en een oudere oom, die in aanmerking komen om meegenomen te worden en uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is (CGVS p. 13). Dit alles wijst erop dat de Tsjetsjeense autoriteiten niet naar u op zoek zijn.

Daarnaast verbleef u na het incident met de ordediensten bij u thuis nog 4 maanden in Rusland. U besloot dus pas 4 maanden na deze feiten om Rusland te verlaten en een verzoek om internationale bescherming (VIB) te doen. U verklaart dat u besloot om Moskou te verlaten omdat u zich depressief voelde en u bij uw zoon wou zijn en dat de familie besloot dat u beter tot rust zou komen als u bij hem was (CGVS p. 10, p. 12) en u verklaart dat u in Moskou geen verdere problemen of incidenten ondervond die u deden beslissen om het land te verlaten. Bijgevolg doet het feit dat u 4 maanden wachtte om uw land te verlaten en een VIB te doen eveneens afbreuk aan de ernst van uw vrees.

Met betrekking tot het verleden van uw familie en uw echtgenoot en een eventueel daaraan verbonden risico dient het volgende gesteld te worden. U verklaart dat uw vader niet akkoord was met het communistische regime en niet in dienst ervan wou werken en hier openlijk voor uitkwam, maar dat uw familie nooit gevisieerd werd omwille van de politieke overtuigingen van uw vader (CGVS p. 4). Tevens verklaart u dat uw broers beiden ontvoerd werden tijdens een zuiveringsactie in de Tsjetsjeense oorlog en dat uw broer I. (...) hierbij werd vermoord en uw broer Isl. (...) gemarteld. U verklaart echter dat zij niet persoonlijk gevisieerd werden maar dat dit gebeurde in een algemene actie van etnische zuivering zoals die geregeld plaatsvonden in die periode (CGVS p. 5, p. 6). In verband met uw echtgenoot die onterecht veroordeeld werd voor samenwerking met rebellen vermeldt u dat de ordediensten die bij u thuiskwamen allusie maakten op het verleden van uw man door te zeggen dat ze ervan op de hoogte waren. Echter maakt u niet aannemelijk dat u hierom persoonlijk te vrezen heeft bij terugkeer naar Tsjetsjenië aangezien uit uw verklaringen duidelijk wordt dat de agent deze opmerking maakte met het doel u de oproepingsbrief in ontvangst te laten nemen, wat u ook deed (CGVS p. 9). U verklaart immers dat u nooit eerder problemen ondervond omwille van de problemen van uw man met de Tsjetsjeense autoriteiten, ook niet op het moment dat uw man nog in leven was en in de gevangenis zat en u hem daar geregeld bezocht (CGVS p. 6-7). Tevens wordt het feit dat u niet actief vervolgd wordt omwille van het verleden van uw man bevestigd door wat hierboven reeds werd aangehaald, namelijk het feit dat u zich op elk moment vrij en zonder problemen kon verplaatsen in Tsjetsjenië en de Russische Federatie en dat u zonder problemen, hoewel u bij uw uitreis gecontroleerd werd, Rusland op legale wijze kon verlaten.

In verband met de door u aangehaalde vrees om bij terugkeer ervan beschuldigd te worden een “buitenlands agent” te zijn dient het volgende gesteld te worden.

Uit de beschikbare landeninformatie (zie COI Focus Tsjetsjenië – Terugkeer van 6 juni 2024), waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Tsjetsjenië het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Mogelijke risico's bij terugkeer vloeien voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Uit een rapport van Amnesty International uit januari 2024 (te raadplegen via <https://www.amnesty.org/en/documents/EUR01/7577/2024/en/>) blijkt dat personen afkomstig uit de Noordelijke Kaukasus bij gedwongen terugkeer naar de Russische Federatie een risico op mishandeling, foltering, arbitraire detentie of andere ernstige mensenrechtenschendingen lopen. Ook verschillende andere bronnen melden dat Tsjetsjenen bij gedwongen terugkeer steeds de aandacht van de Tsjetsjeense ordediensten zullen trekken en een sterk risico lopen om gearresteerd en mishandeld te worden. Waar er in de beschikbare informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervonden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient echter te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij er naast het gedwongen karakter van de terugkeer doorgaans ook sprake is van specifieke persoonlijke omstandigheden.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) erkent eveneens dat er ernstige mensenrechtenschendingen plaatsvinden in Tsjetsjenië, maar oordeelde recent tot tweemaal toe dat de situatie niet van dien aard is dat elke uitwijzing naar de Russische Federatie een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, d. i. het verbod op foltering, onmenselijke of vernederende behandeling en onmenselijke of vernederende bestraffing, uitmaakt (zie EHRM 30/08/2022, nr. 49857/20, R v. France en nr. 1348/21, W v. France, pp. 1, 5-7 te

raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/app/conversion/pdf/?library=ECHR&id=003-7414691-10148467&filename=Judgments%20R%20v.%20France%20and%20W%20v.%20France%20-%20Insufficient%20analysis%20of%20the%20risks%20associated%20with%20expulsion%20of%20Russian%20nationals%20of%20Chechen%20origin%20to%20Russia.pdf> en EHRM 15/02/2024, U c. France, §§ 97-135 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-230887>). Bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dienen volgens het EHRM de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in rekening gebracht te worden.

Tsjetsjenen die naar de Russische Federatie terugkeren kunnen aan de grens strenger en/of langer gecontroleerd worden dan andere terugkeerders. Dit betekent echter niet dat er zich fundamentele mensenrechtenschendingen voordoen. Of Tsjetsjenen na hun terugkeer bij aankomst in Tsjetsjenië een risico lopen om ernstige schendingen zoals begrepen in de asielmaterie te ondergaan, wordt bepaald door tal van factoren. Personen met een specifiek profiel, onder wie personen met (vermeende) banden met de vroegere rebellenbeweging, personen die openlijk kritiek hebben geuit op het regime van Kadyrov, leden van de LGBTQI-gemeenschap en (mensenrechten)activisten, lopen een verhoogd risico op dergelijke mensenrechtenschendingen.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt om slachtoffer te worden van groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk vervolging die het resultaat is van een bewust en systematisch beleid waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen wegens lidmaatschap van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter vanwege het indienen van een verzoek om internationale bescherming systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

De door u voorgehouden vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade moet zodoende worden beoordeeld in het licht van uw profiel en uw persoonlijke omstandigheden. De door u ingeroepen nood aan internationale bescherming dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Na analyse van alle elementen in uw administratieve dossier moet echter worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat uw vrees niet gegrond is en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u persoonlijk geviséerd wordt of risico loopt bij terugkeer omwille van de door u aangehaalde feiten. U verklaart dat u en uw zoon tegen de oorlog en tegen het regime van Kadyrov en Poetin zijn (CGVS p. 8). U geeft verder aan dat uw zoon met zijn vrienden ook Kadyrov bekritiseerde (CGVS, p. 9). Echter blijkt uit de door u aangehaalde feiten niet dat u deze mening openlijk uitte of dat u ooit werd aangesproken in verband met de gesprekken die uw zoon met z'n vrienden voerde hierover. Dat u tegen de wijkagent en de beambte zei dat ze het recht niet hadden uw zoon op te roepen (CGVS p. 9), is niet voldoende ernstig om een vrees voor vervolging als buitenlands agent te onderbouwen. Op geen enkel moment werd u hiervan door de wijkagent of de beambte beschuldigd (CGVS p. 9). Tevens is het niet aannemelijk dat u louter omwille van het feit dat u uw ongenoegen uitte tegen de oproeping van uw zoon en Rusland verliet, zoals hierboven reeds werd geargumenteed, als buitenlands agent zou beschouwd worden en hierom vervolgd.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet voldoende ernstig zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden ingevolge de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging van diens leven of persoon.

Uit de beschikbare objectieve informatie (zie COI Focus Russische Federatie: Veiligheidssituatie Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië van 22 februari 2024, (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/r\\_a\\_p\\_p\\_o\\_r\\_t\\_e\\_n\\_/coi\\_focus\\_russische\\_federatie\\_veiligheidssituatie\\_tsjetsjenie\\_dagestan\\_en\\_ingoesjetie\\_20240222.docx\\_.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/r_a_p_p_o_r_t_e_n_/coi_focus_russische_federatie_veiligheidssituatie_tsjetsjenie_dagestan_en_ingoesjetie_20240222.docx_.pdf)) blijkt dat de deelrepublieken Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een turbulente periode doormaakten die gekenmerkt werd door een gewapende opstand, maar dat de situatie er anno 2024 helemaal anders uit ziet. Tsjetsjenië werd na een hevige onafhankelijkheidsstrijd in 1996 de facto onafhankelijk. In het najaar van 1999 brak het tweede Tsjetsjeens-Russische conflict uit, nadat Tsjetsjeense opstandelingen de buurrepubliek Dagestan waren binnengevallen en Rusland getroffen werd door een reeks bomaanslagen. Het federale leger trok Tsjetsjenië binnen en maakte een eind aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheid. Restanten van Tsjetsjeense troepen voerden in het eerste decennium van 2000 nog een rebellenoorlog tegen Russische troepen en de pro-Russische Tsjetsjeense regering. Deze verzetsbeweging vervelde in de loop van de jaren 2000 van een onafhankelijkheidsbeweging tot het

zogenaamde Emiraat van de Kaukasus (EK), een rebellengroepering met uitgesproken islamitische motivering. Het EK breidde zich in de tweede helft van de jaren 2000 vanuit Tsjetsjenië uit naar andere Noord-Kaukasische deelrepublieken, voornamelijk Dagestan en Ingoesjetië. De lokale en federale autoriteiten zetten in de daarop volgende jaren maximaal in op de uitschakeling van het EK. In combinatie met een uitstroom van rebellen uit de regio naar het Midden-Oosten, resulteerde dit in een uitgesproken verzwakking van de rebellenbeweging in de hele Noordelijke Kaukasus. Dit leidde ertoe dat de rebellenbeweging sinds het einde van de jaren 2010 zo goed als volledig uitgeschakeld is. Islamitische Staat probeerde in deze periode voet aan de grond te krijgen in de Noordelijke Kaukasus, maar slaagde er niet in zich te handhaven. Zelfs in Tsjetsjenië is er geen steun of infrastructuur voor gewapend verzet meer. Het huidige klimaat in de Russische Federatie werkt een snelle en sterke repressie van eventuele nieuwe rebellen in de hand. Actueel is er in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan geen sprake meer van een georganiseerde rebellenbeweging, enkel nog van kleine, geïsoleerde slapende cellen of individuen met een zeer beperkte capaciteit. Deze zijn niet meer in staat grootschalige of gecoördineerde acties te organiseren en hebben niet langer de middelen om aan vuurwapens te raken. De huidige situatie in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan wordt gekenmerkt door sporadische, zeer kleinschalige, geïsoleerde aanvallen op leden van de ordediensten. Zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers dat bij dergelijke incidenten valt, is bijzonder beperkt.

De ordediensten voeren nog steeds acties uit tegen veronderstelde opstandelingen, waarbij ernstige mensenrechtenschendingen kunnen voorvallen. Het betreft zowel zogenaamde speciale operaties waarbij gewapende eenheden van de ordediensten veronderstelde rebellen insluiten en er een vuurgevecht ontstaat, als (onrechtmatige) arrestaties en/of (tijdelijke) verdwijningen. Speciale operaties komen echter slechts zelden voor. Arrestaties en verdwijningen komen vooral in Tsjetsjenië nog voor. In Ingoesjetië en Dagestan is hun aantal zeer beperkt. Vaak worden gearresteerde personen door de Tsjetsjeense ordediensten voor een korte of langere periode in detentie gehouden zonder enig contact met hun familie teneinde hen, vaak door middel van mishandeling, te dwingen zelf een bekentenis af te leggen of om een eerdere gearresteerde onder druk te zetten om bepaalde informatie vrij te geven. Indien ze geen bekentenis afleggen, lopen ze het risico gedood te worden in detentie en nadien spoorloos te verdwijnen, of als een gedode rebel voorgesteld te worden door de ordediensten. Naast (veronderstelde) rebellen, worden vooral personen die kritiek leverden op de huidige machthebbers in Tsjetsjenië hiervan het slachtoffer. Dergelijke arrestaties werden door de Tsjetsjeense ordediensten ook aangewend om onder dwang manschappen te rekruteren voor de oorlog in Oekraïne.

Gelet op het bovenstaande, kan er in de deelrepublieken Ingoesjetië, Tsjetsjenië en Dagestan actueel geenszins gesproken worden van aanhoudend geweld of een open militair conflict tussen de reguliere strijdkrachten van de staat en één of meer gewapende groeperingen, of tussen twee of meer gewapende groeperingen onderling. Bij gebrek aan een gewapend conflict in de Noordelijke Kaukasus is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Het feit dat uw zoon K.I. (...), een man van dienstplichtige leeftijd, de status van vluchteling werd toegekend leidt niet automatisch tot het toekennen van een status voor u. Het CGVS moet elk verzoek immers op individuele basis onderzoeken, en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een verzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk. U kon echter niet aannemelijk maken dat u in de Russische Federatie problemen hebt gekend die zouden wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Met betrekking tot de door u voorgelegde documenten dient gesteld te worden dat u met het militair boekje aantoont dat uw zoon dienstplichtig is en met de oproepingsbrief dat uw zoon opgeroepen werd maar niet dat u in het kader van deze oproeping en het feit dat uw zoon het land verliet om de dienst te ontwijken, persoonlijk geïnterviewd wordt op de door u gestelde wijze en dat u hierom persoonlijk een risico loopt bij terugkeer naar Rusland.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de "schending van de motiveringsplicht, onder meer via de schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 "betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de schending van de motiveringsverplichting via de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen."

Verzoekster geeft een uiteenzetting omtrent de inhoud van de zorgvuldigheidsplicht en stelt van oordeel te zijn dat deze door verweerder werd geschonden.

In verband met haar paspoort, doet verzoekster gelden:

*“Betrokkene is eerlijk wat betreft haar uitleg i.v.m. haar Russische reispaspoort, wat blijkbaar door de verweerder op een verkeerde manier geïnterpreteerd werd.*

*Precies haar vrees om terug te keren naar Rusland, waar het gevaar voor haar leven dreigt, is de voornaamste oorzaak van de vernietiging van haar reispaspoort.*

*Uit de bestreden beslissing blijkt nergens dat verweerder aan de identiteit van verzoekster twijfelt en dit is omwille van verschillende rechtstreekse/onrechtstreekse bewijzen/vaststellingen.*

*In het geval van twijfel van de kant van verweerder kon er een eenvoudige DNA onderzoek uitgevoerd worden waaruit zou blijken dat verzoekster de moeder van de erkende vluchteling, K.I. (...), is.*

*De beweringen van verweerder dat verzoekster door de vernietiging van haar reispaspoort de Belgische autoriteiten probeerde te misleiden zijn niet ernstig.”*

Omtrent haar vrees voor vervolging, voert verzoekster aan:

*“Verweerder verliest uit het oog dat verzoekster 4 maanden in Moskou zonder enige registratie verbleef zodat niemand over haar verblijf wist. Derhalve konden de Tsjetsjeense autoriteiten geen info over haar verblijf in Moskou vinden.*

*Op een bepaald moment nam ze de beslissing om het vaderland te verlaten en onopgemerkt naar Grozny, bij haar zus, terug te keren om geld en noodzakelijke kleren mee te nemen. Tijdens het verblijf in Grozny verbleef ze niet bij haar eigen thuis om niemand zijn aandacht te trekken of door haar eigen kennissen of burens verklikt worden.*

*Verzoekster wist dat de Tsjetsjeense autoriteiten de familieleden van dienstweigeraars gijzelen. Als gevolg hiervan zijn dienstweigeraars gedwongen zich “vrijwillig” te melden voor de militaire dienst in Oekraïne, enkel om de vrijlating van hun naasten te bewerkstelligen.*

*Betrokkene vreesde dat hetzelfde haar zou overkomen, dat zij door de Tsjetsjeense autoriteiten zou worden opgepakt en in de gevangenis zou worden gezet. Zij vreesde dat hierdoor haar zoon gedwongen zou worden om naar Rusland terug te keren en zich bij de Tsjetsjeense autoriteiten te melden, met alle gevolgen van dien voor hem.”*

Verzoekster wijst op informatie van *The Insider* omtrent chantage en ontvoeringen van familieleden van personen die weigeren om naar Oekraïne te gaan en waarbij de veiligheidsdiensten zelfs de vrouwelijke familieleden van dienstweigeraars durven uit te kleden in het openbaar. Het feit dat verzoekster niet met rust werd gelaten door de Tsjetsjeense autoriteiten blijkt volgens verzoekster ook uit de oproeping voor verhoor, die zij onlangs en via via bekwaam vanuit Rusland en die zij bij het verzoekschrift voegt.

*“Volgens de oproeping moest verzoekster zich op 9 februari 2023 bij de onderzoeksafdeling van het Onderzoek departement van het Ministerie van Binnenlandse zaken van de Tsjetsjeense Republiek aanbieden.*

*Verzoekster is overtuigd dat haar hetzelfde lot wachtte zoals met familieleden welke “The Insider” beschrijft.”*

Verzoekster concludeert:

*“Verzoekster meent dat ze in haar land van herkomst gevaar loopt, dat er een gegronde vrees voor vervolgingen zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aanwezig is.*

*Uit boven vermelde argumentatie en stukken blijkt dat de redenering van verweerder gebrekkig is.”*

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

*“Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.*

*De betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 26 september 2025 te hervormen en haar de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art.1, A, lid 2 van de Conventie van Genève, minstens de subsidiaire bescherming, toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.”*

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog informatie van *The Insider* (bijlagen 2-4) en een “oproeping voor verhoor” (bijlage 5) bij het verzoekschrift.

### 3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze

beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoekster stelt dat zij haar land van herkomst heeft verlaten en niet kan terugkeren naar dit land omdat zij aldaar werd en zou riskeren te worden geïdendeerd en vervolgd omwille van de dienstweigering van haar zoon.

In zoverre verzoekster in dit kader aanhaalt dat haar zoon, zoals ook wordt aangegeven in de bestreden beslissing, in België werd erkend als vluchteling, dient daarbij echter vooreerst te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

*“Het feit dat uw zoon K.I. (...), een man van dienstplichtige leeftijd, de status van vluchteling werd toegekend leidt niet automatisch tot het toekennen van een status voor u. Het CGVS moet elk verzoek immers op individuele basis onderzoeken, en dient hierbij rekening te houden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de feitelijke situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming, waarbij een verzoeker zijn vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, is en blijft dan ook noodzakelijk.”*

De Raad treedt verweerder in deze motieven dan ook bij. Waar verzoekster informatie van *The Insider* neerlegt waaruit blijkt dat familieleden van dienstweigeraars in Tsjetsjenië een verhoogd risico lopen om te worden geïdendeerd, dient te worden vastgesteld dat uit de betreffende informatie en uit de overige voorliggende landeninformatie hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat de situatie in Tsjetsjenië op dit vlak van dermate ernstige aard zou zijn dat deze op zich zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een veralgemeende vrees voor vervolging voor personen die een (nauwe) familiale band vertonen met één of meerdere dienstweigeraars. Verzoekster kan met haar verwijzing naar de betreffende informatie, dewelke van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op de persoon van verzoekster, dan ook geenszins volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Tsjetsjenië daadwerkelijk zou riskeren te worden geïdendeerd of vervolgd omwille van de dienstweigering van haar zoon. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken. Het is daarbij aan verzoekster zelf om, dit aan de hand van haar eigen ervaringen en verklaringen, concreet aan te tonen dat zij daadwerkelijk problemen zou hebben gekend en/of problemen zou riskeren te ondervinden bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers afzonderlijk en op individuele wijze te worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

In het licht van het voorgaande dient vooreerst te worden opgemerkt dat het afbreuk doet aan de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen dat zij aangaf dat zij haar paspoort doelbewust zou hebben vernietigd. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

*“Eerst en vooral dient gesteld te worden dat het feit dat u uw paspoort opzettelijk vernietigd heeft – u verklaarde dat u het door uw zus liet verbranden (CGVS p. 3) – een negatieve indicatie is voor uw algehele geloofwaardigheid. Dat u verklaart dit gedaan te hebben omdat u vreesde teruggestuurd te worden naar Rusland is hiervan geenszins een verschoning. Dat u mogelijks op deze wijze gegevens met betrekking tot uw identiteit en/of uw reisweg en reismodaliteiten probeert achter te houden en op die manier de Belgische autoriteiten te misleiden is een sterke negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid en de eerlijkheid van uw intenties.”*

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Door eenvoudigweg te herhalen dat zij haar paspoort zou hebben vernietigd omdat zij vreesde te moeten terugkeren naar Rusland, hetgeen geenszins een verschoning biedt voor het vernietigen van haar paspoort, ontkracht verzoekster deze motieven immers hoegenaamd niet. Evenmin doet verzoekster aan deze motieven afbreuk waar zij aangeeft dat haar identiteit en haar familiale band met haar zoon niet (kunnen) worden betwijfeld. Dat haar identiteit en haar familiale band met haar zoon niet in twijfel worden getrokken, doet namelijk geenszins afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster met (haar verklaringen over) de doelbewuste vernietiging van haar paspoort mogelijks andere gegevens betreffende haar persoon, haar herkomst en haar reisweg probeert achter te houden en op deze wijze de Belgische autoriteiten tracht(te) te misleiden.

Met betrekking tot de concrete, door verzoekster aangevoerde vrees voor vervolging omwille van de dienstweigering van haar zoon, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

*“U maakt uw vrees om door de Tsjetsjeense autoriteiten vervolgd te worden omwille van de dienstontwijking van uw zoon niet aannemelijk aangezien u niet aannemelijk maakt dat u hierom persoonlijk geviséerd wordt.*

- De feiten die door u aangehaald worden en die aan de basis van uw vertrek en uw verzoek om internationale bescherming wijzen hier reeds op. U verklaart dat de ordediensten naar uw huis kwamen en dat ze u dwongen om de oproeping in ontvangst te nemen. Hierbij riepen ze tegen u en verwezen ze naar het verleden van uw echtgenoot. Ze riepen en zeiden dit met de bedoeling u op deze wijze te intimideren en u te overtuigen de oproepingsbrief voor uw zoon, aan te nemen. U nam de oproeping in ontvangst en men liet u vervolgens met rust. U werd volgens uw verklaringen niet zelf bedreigd: men dreigde er mee om alle mannelijke familieleden mee te nemen maar er werden geen bedreigingen geuit aan uw adres (CGVS p. 7, p. 9, p. 17).*

*U maakt verder niet aannemelijk dat de Tsjetsjeense autoriteiten actief naar u op zoek zijn.*

- U kon na het bezoek van de ordediensten aan uw woning, zonder problemen Tsjetsjenië verlaten: u reisde hierbij met het openbaar vervoer naar Moskou en ondervond geen problemen tijdens de reis (CGVS p. 10). Ook tijdens uw verblijf in Moskou gedurende vier maanden, van oktober 2022 tot 12 februari 2023, ondervond u geen verdere problemen met de autoriteiten (CGVS p. 12, p. 14). U kon tevens zonder problemen terug naar Tsjetsjenië terugreizen: u ondervond geen problemen tijdens uw reis naar Grozny (CGVS p. 16). U verbleef vervolgens zonder problemen een dag in Grozny in de woning van uw zus. U kon tevens zonder problemen Grozny met het vliegtuig en op legale wijze verlaten: u ondervond tevens geen problemen op de luchthaven. U verklaart dat u wel gecontroleerd werd – uw paspoort werd gecontroleerd – maar dat u verder geen problemen ondervond en gewoon kon doorreizen (CGVS p. 16). Dit alles wijst erop dat u niet actief door de Tsjetsjeense autoriteiten gezocht wordt omwille van de dienstontwijking van uw zoon.*

- De vaststelling dat u bovendien nog terugkeerde naar Grozny - zij het kort - wijst verder op een gebrek aan vrees in uw hoofde. Gevraagd waarom u dergelijk risico nam, antwoordt u dat u afscheid moest nemen en geld halen. U had bovendien op dat moment een zware depressie en kon niet goed nadenken, nu zou u dit niet meer doen (CGVS, p. 16). Dit staat echter in schril contrast met uw vertrek naar Moskou, waarover u verklaarde dat u meteen uw spullen had genomen, u wist dat u niet meer kon terugkeren en dus het allebelangrijkste en meest waardevolle mee nam, u schrik had en meteen alles regelde om Tsjetsjenië te verlaten (CGVS, p. 9). De vaststelling dat u alsnog terugkeerde, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.*

- Uw zus die nog steeds in Grozny verblijft samen met haar gezin, en waarmee u nog steeds dagelijks spreekt via WhatsApp, ondervond na uw vertrek tevens geen problemen meer met de Tsjetsjeense autoriteiten (CGVS p. 8, p. 13). Er zou verwacht worden dat indien uw autoriteiten daadwerkelijk naar u op zoek zijn om u verantwoordelijk te stellen voor de dienstontwijking van uw zoon, men minstens eens komt informeren bij uw familie naar uw (en bij uitbreiding uw zoons) verblijfplaats. Dat dit niet het geval blijkt – uw familie werd niet bezocht door de autoriteiten (CGVS p. 13) – wijst erop dat u niet gezocht wordt door hen en niet verantwoordelijk wordt gesteld. Ook bleek uit de feiten dat het dreigement om de mannelijke leden van uw familie mee te nemen een loos dreigement is aangezien u enerzijds slechts één neef hebt, de neef in Astrakhan, en een oudere oom, die in aanmerking komen om meegenomen te worden en uit uw verklaringen blijkt dat dit niet het geval is (CGVS p. 13). Dit alles wijst erop dat de Tsjetsjeense autoriteiten niet naar u op zoek zijn.*

*Daarnaast verbleef u na het incident met de ordediensten bij u thuis nog 4 maanden in Rusland. U besloot dus pas 4 maanden na deze feiten om Rusland te verlaten en een verzoek om internationale bescherming (VIB) te doen. U verklaart dat u besloot om Moskou te verlaten omdat u zich depressief voelde en u bij uw zoon wou zijn en dat de familie besloot dat u beter tot rust zou komen als u bij hem was (CGVS p. 10, p. 12) en u verklaart dat u in Moskou geen verdere problemen of incidenten ondervond die u deden beslissen om*

*het land te verlaten. Bijgevolg doet het feit dat u 4 maanden wachtte om uw land te verlaten en een VIB te doen eveneens afbreuk aan de ernst van uw vrees.”*

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Uit het geheel van de voormelde vaststellingen blijkt duidelijk en genoegzaam dat verzoeksters beweerde vrees niet strookt met de werkelijkheid en dat zij niet in de negatieve aandacht stond en staat van de Tsjetsjeense autoriteiten. Verzoekster koos er immers voor om nog vier maanden in haar land van herkomst te blijven en in Moskou te gaan wonen, ondervond daarbij geen problemen, opteerde er vervolgens voor om vrijwillig terug te keren naar haar regio van herkomst in Tsjetsjenië, ondervond ook daarbij geen problemen, verbleef aldaar bovendien een dag bij haar meest naaste familie, koos ervoor om haar land vervolgens op legale wijze en met gebruik van haar eigen paspoort te verlaten en kon zulks ook ongestoord doen. Deze beslissing werd bovendien ingegeven doordat zij zich depressief voelde, doordat zij bij haar zoon wilde zijn en doordat haar familie besloot dat zij beter tot rust zou komen als zij bij haar zoon was. Daarenboven kwamen de autoriteiten bij verzoeksters familie niet informeren naar verzoekster en/of haar zoon en werd deze familie niet benaderd, laat staan geviséerd, door de autoriteiten na verzoeksters vertrek uit haar land van herkomst.

Waar verzoekster bij het verzoekschrift een oproepingsbrief voegt om alsnog aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij wel degelijk zou worden geviséerd of vervolgd door de Tsjetsjeense autoriteiten, dient te worden opgemerkt dat aan deze oproeping geen bewijswaarde kan worden gehecht. Vooreerst betreft dit namelijk een document dat eenvoudigweg kan worden gefabriceerd of nagemaakt. Verder valt het op dat een aantal vermeldingen op dit document niet zijn ingevuld, hoewel daartoe de nodige ruimte is voorzien. Bovendien geeft verzoekster geen dienstige uitleg voor het gegeven dat zij deze oproeping niet eerder kon voorleggen. Deze oproeping zou nochtans reeds dateren van meer dan drie jaren geleden. Ook verstrekt verzoekster niet de nodige duiding omtrent de wijze waarop zij deze oproeping uiteindelijk zou hebben verkregen. Zelfs indien aan de oproeping in kwestie bewijswaarde zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat uit deze oproeping geenszins kan worden afgeleid dat verzoekster in de negatieve aandacht stond of staat van, laat staan dat zij riskeerde of zou riskeren te worden geviséerd en vervolgd door, de Tsjetsjeense autoriteiten. Uit deze oproeping blijkt namelijk slechts dat verzoekster in 2023 werd opgeroepen om te verschijnen in de hoedanigheid van getuige. Nergens blijkt daarbij dat zij ergens van werd verdacht of dat zij werd vervolgd. Evenmin blijkt dat aan het feit dat verzoekster niet op de oproeping inging enig negatief gevolg werd verbonden. Verzoekster haalt zulk negatief gevolg namelijk zelf niet aan. Evenmin brengt zij enig stuk of gegeven bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten aan haar niet verschijnen enig gevolg zouden hebben gekoppeld of dat deze autoriteiten haar om deze reden zouden wensen te viseren of vervolgen.

Verzoekster laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

*“Met betrekking tot het verleden van uw familie en uw echtgenoot en een eventueel daaraan verbonden risico dient het volgende gesteld te worden. U verklaart dat uw vader niet akkoord was met het communistische regime en niet in dienst ervan wou werken en hier openlijk voor uitkwam, maar dat uw familie nooit geviséerd werd omwille van de politieke overtuigingen van uw vader (CGVS p. 4). Tevens verklaart u dat uw broers beiden ontvoerd werden tijdens een zuiveringsactie in de Tsjetsjeense oorlog en dat uw broer I. (...) hierbij werd vermoord en uw broer Isl. (...) gemarteld. U verklaart echter dat zij niet persoonlijk geviséerd werden maar dat dit gebeurde in een algemene actie van etnische zuivering zoals die geregeld plaatsvonden in die periode (CGVS p. 5, p. 6). In verband met uw echtgenoot die onterecht veroordeeld werd voor samenwerking met rebellen vermeldt u dat de ordediensten die bij u thuiskwamen allusie maakten op het verleden van uw man door te zeggen dat ze ervan op de hoogte waren. Echter maakt u niet aannemelijk dat u hierom persoonlijk te vrezen heeft bij terugkeer naar Tsjetsjenië aangezien uit uw verklaringen duidelijk wordt dat de agent deze opmerking maakte met het doel u de oproepingsbrief in ontvangst te laten nemen, wat u ook deed (CGVS p. 9). U verklaart immers dat u nooit eerder problemen ondervond omwille van de problemen van uw man met de Tsjetsjeense autoriteiten, ook niet op het moment dat uw man nog in leven was en in de gevangenis zat en u hem daar geregeld bezocht (CGVS p. 6-7). Tevens wordt het feit dat u niet actief vervolgd wordt omwille van het verleden van uw man bevestigd door wat hierboven reeds werd aangehaald, namelijk het feit dat u zich op elk moment vrij en zonder problemen kon verplaatsen in Tsjetsjenië en de Russische Federatie en dat u zonder problemen, hoewel u bij uw uitreis gecontroleerd werd, Rusland op legale wijze kon verlaten.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Verzoekster laat de bestreden beslissing eveneens volledig onverlet waar gemotiveerd wordt dat:

*“In verband met de door u aangehaalde vrees om bij terugkeer ervan beschuldigd te worden een “buitenlands agent” te zijn dient het volgende gesteld te worden.*

*Uit de beschikbare landeninformatie (zie COI Focus Tsjetsjenië – Terugkeer van 6 juni 2024), waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend of om andere redenen enige tijd in het buitenland te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Tsjetsjenië het bestaan van een nood*

aan internationale bescherming aan te tonen. Mogelijke risico's bij terugkeer vloeien voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden.

Uit een rapport van Amnesty International uit januari 2024 (te raadplegen via <https://www.amnesty.org/en/documents/EUR01/7577/2024/en/>) blijkt dat personen afkomstig uit de Noordelijke Kaukasus bij gedwongen terugkeer naar de Russische Federatie een risico op mishandeling, foltering, arbitraire detentie of andere ernstige mensenrechtenschendingen lopen. Ook verschillende andere bronnen melden dat Tsjetsjenen bij gedwongen terugkeer steeds de aandacht van de Tsjetsjeense ordediensten zullen trekken en een sterk risico lopen om gearresteerd en mishandeld te worden. Waar er in de beschikbare informatie sprake is van individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervonden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, dient echter te worden vastgesteld dat dit om een beperkt aantal gevallen gaat waarbij er naast het gedwongen karakter van de terugkeer doorgaans ook sprake is van specifieke persoonlijke omstandigheden.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) erkent eveneens dat er ernstige mensenrechtenschendingen plaatsvinden in Tsjetsjenië, maar oordeelde recent tot tweemaal toe dat de situatie niet van dien aard is dat elke uitwijzing naar de Russische Federatie een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, d. i. het verbod op foltering, onmenselijke of vernederende behandeling en onmenselijke of vernederende bestraffing, uitmaakt (zie EHRM 30/08/2022, nr. 49857/20, R v. France en nr. 1348/21, W v. France, pp. 1, 5-7 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/app/conversion/pdf/?library=ECHR&id=003-7414691-10148467&filename=Judgments%20R%20v.%20France%20and%20W%20v.%20France%20-%20Insufficient%20analysis%20of%20the%20risks%20associated%20with%20expulsion%20of%20Russian%20nationals%20of%20Chechen%20origin%20to%20Russia.pdf> en EHRM 15/02/2024, U c. France, §§ 97-135 te raadplegen via <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-230887>). Bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dienen volgens het EHRM de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in rekening gebracht te worden.

Tsjetsjenen die naar de Russische Federatie terugkeren kunnen aan de grens strenger en/of langer gecontroleerd worden dan andere terugkeerders. Dit betekent echter niet dat er zich fundamentele mensenrechtenschendingen voordoen. Of Tsjetsjenen na hun terugkeer bij aankomst in Tsjetsjenië een risico lopen om ernstige schendingen zoals begrepen in de asielmaterie te ondergaan, wordt bepaald door tal van factoren. Personen met een specifiek profiel, onder wie personen met (vermeende) banden met de vroegere rebellenbeweging, personen die openlijk kritiek hebben geuit op het regime van Kadyrov, leden van de LGBTQI-gemeenschap en (mensenrechten)activisten, lopen een verhoogd risico op dergelijke mensenrechtenschendingen.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming het risico loopt om slachtoffer te worden van groepsvervolging in Vluchtelingenrechtelijke zin, namelijk vervolging die het resultaat is van een bewust en systematisch beleid waarmee iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan worden getroffen, enkel en alleen wegens lidmaatschap van deze groep. Evenmin kan worden besloten dat elke Tsjetsjeen die vanuit het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert louter door deze terugkeer of louter vanwege het indienen van een verzoek om internationale bescherming systematisch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

De door u voorgehouden vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade moet zodoende worden beoordeeld in het licht van uw profiel en uw persoonlijke omstandigheden. De door u ingeroepen nood aan internationale bescherming dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Na analyse van alle elementen in uw administratieve dossier moet echter worden vastgesteld dat er in uw hoofde geen bijzondere risicofactoren kunnen worden weerhouden. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat uw vrees niet gegrond is en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u persoonlijk geïsoleerd wordt of risico loopt bij terugkeer omwille van de door u aangehaalde feiten. U verklaart dat u en uw zoon tegen de oorlog en tegen het regime van Kadyrov en Poetin zijn (CGVS p. 8). U geeft verder aan dat uw zoon met zijn vrienden ook Kadyrov bekritiseerde (CGVS, p. 9). Echter blijkt uit de door u aangehaalde feiten niet dat u deze mening openlijk uitte of dat u ooit werd aangesproken in verband met de gesprekken die uw zoon met z'n vrienden voerde hierover. Dat u tegen de wijkagent en de beambte zei dat ze het recht niet hadden uw zoon op te roepen (CGVS p. 9), is niet voldoende ernstig om een vrees voor vervolging als buitenlands agent te onderbouwen. Op geen enkel moment werd u hiervan door de wijkagent of de beambte beschuldigd (CGVS p. 9). Tevens is het niet aannemelijk dat u louter omwille van het feit dat u uw ongenoegen uitte tegen de oproeping van uw zoon en Rusland verliet, zoals hierboven reeds werd geargumenteed, als buitenlands agent zou beschouwd worden en hierom vervolgd."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze volledig onverlet laat, onverminderd gelden.

De overige door verzoekster neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

*“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden ingevolge de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging van diens leven of persoon.*

*Uit de beschikbare objectieve informatie (zie COI Focus Russische Federatie: Veiligheidssituatie Tsjetsjenië, Dagestan en Ingoesjetië van 22 februari 2024, (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/r\\_a\\_p\\_p\\_o\\_r\\_t\\_e\\_n\\_/coi\\_focus\\_russische\\_federatie\\_veiligheidssituatie\\_tsjetsjenie\\_dagestan\\_en\\_ingoesjetie\\_20240222.docx\\_.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/r_a_p_p_o_r_t_e_n_/coi_focus_russische_federatie_veiligheidssituatie_tsjetsjenie_dagestan_en_ingoesjetie_20240222.docx_.pdf)) blijkt dat de deelrepublieken Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie een turbulente periode doormaakten die gekenmerkt werd door een gewapende opstand, maar dat de situatie er anno 2024 helemaal anders uit ziet. Tsjetsjenië werd na een hevige onafhankelijkheidsstrijd in 1996 de facto onafhankelijk. In het najaar van 1999 brak het tweede Tsjetsjeens-Russische conflict uit, nadat Tsjetsjeense opstandelingen de buurrepubliek Dagestan waren binnengevallen en Rusland getroffen werd door een reeks bomaanslagen. Het federale leger trok Tsjetsjenië binnen en maakte een eind aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheid. Restanten van Tsjetsjeense troepen voerden in het eerste decennium van 2000 nog een rebellenoorlog tegen Russische troepen en de pro-Russische Tsjetsjeense regering. Deze verzetsbeweging vervelde in de loop van de jaren 2000 van een onafhankelijkheidsbeweging tot het zogenaamde Emiraat van de Kaukasus (EK), een rebellengroepering met uitgesproken islamitische motivering. Het EK breidde zich in de tweede helft van de jaren 2000 vanuit Tsjetsjenië uit naar andere Noord-Kaukasische deelrepublieken, voornamelijk Dagestan en Ingoesjetië. De lokale en federale autoriteiten zetten in de daarop volgende jaren maximaal in op de uitschakeling van het EK. In combinatie met een uitstroom van rebellen uit de regio naar het Midden-Oosten, resulteerde dit in een uitgesproken verzwakking van de rebellenbeweging in de hele Noordelijke Kaukasus. Dit leidde ertoe dat de rebellenbeweging sinds het einde van de jaren 2010 zo goed als volledig uitgeschakeld is. Islamitische Staat probeerde in deze periode voet aan de grond te krijgen in de Noordelijke Kaukasus, maar slaagde er niet in zich te handhaven. Zelfs in Tsjetsjenië is er geen steun of infrastructuur voor gewapend verzet meer. Het huidige klimaat in de Russische Federatie werkt een snelle en sterke repressie van eventuele nieuwe rebellen in de hand. Actueel is er in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan geen sprake meer van een georganiseerde rebellenbeweging, enkel nog van kleine, geïsoleerde slapende cellen of individuen met een zeer beperkte capaciteit. Deze zijn niet meer in staat grootschalige of gecoördineerde acties te organiseren en hebben niet langer de middelen om aan vuurwapens te raken. De huidige situatie in Tsjetsjenië, Ingoesjetië en Dagestan wordt gekenmerkt door sporadische, zeer kleinschalige, geïsoleerde aanvallen op leden van de ordediensten. Zowel het aantal incidenten als het aantal slachtoffers dat bij dergelijke incidenten valt, is bijzonder beperkt.*

*De ordediensten voeren nog steeds acties uit tegen veronderstelde opstandelingen, waarbij ernstige mensenrechtenschendingen kunnen voorvallen. Het betreft zowel zogenaamde speciale operaties waarbij gewapende eenheden van de ordediensten veronderstelde rebellen insluiten en er een vuurgevecht ontstaat, als (onrechtmatige) arrestaties en/of (tijdelijke) verdwijningen. Speciale operaties komen echter slechts zelden voor. Arrestaties en verdwijningen komen vooral in Tsjetsjenië nog voor. In Ingoesjetië en Dagestan is hun aantal zeer beperkt. Vaak worden gearresteerde personen door de Tsjetsjeense ordediensten voor een korte of langere periode in detentie gehouden zonder enig contact met hun familie teneinde hen, vaak door middel van mishandeling, te dwingen zelf een bekentenis af te leggen of om een eerdere gearresteerde onder druk te zetten om bepaalde informatie vrij te geven. Indien ze geen bekentenis afleggen, lopen ze het*

*risico gedood te worden in detentie en nadien spoorloos te verdwijnen, of als een gedode rebel voorgesteld te worden door de ordediensten. Naast (veronderstelde) rebellen, worden vooral personen die kritiek leverden op de huidige machthebbers in Tsjetsjenië hiervan het slachtoffer. Dergelijke arrestaties werden door de Tsjetsjeense ordediensten ook aangewend om onder dwang manschappen te rekruteren voor de oorlog in Oekraïne.*

*Gelet op het bovenstaande, kan er in de deelrepublieken Ingoesjetië, Tsjetsjenië en Dagestan actueel geenszins gesproken worden van aanhoudend geweld of een open militair conflict tussen de reguliere strijdkrachten van de staat en één of meer gewapende groeperingen, of tussen twee of meer gewapende groeperingen onderling. Bij gebrek aan een gewapend conflict in de Noordelijke Kaukasus is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing."*

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Evenmin brengt zij informatie bij die afbreuk zou kunnen doen aan of een ander licht zou kunnen werpen op de landeninformatie waarop deze motieven schragen. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd overeind en toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekster toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

#### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

#### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

#### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT